

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3198/2022
11.01.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужила АА и ББ, обе из ..., чији је пуномоћник Драгана Плачков, адвокат из ..., против туженог Града Новог Сада, кога заступа Правобранилаштво Града Новог Сада, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 2795/19 од 17.11.2021. године, на седници одржаној 11.01.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 2795/19 од 17.11.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 2795/19 од 17.11.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Гж 2795/19 од 17.11.2021. године, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П 10367/15 од 17.04.2019. године, у делу којим је обавезан тужени да са некатегорисаног пута уписаног код РГЗ СКН ... у Ин.бр. ... к.о. ..., саграђеног на парцели ..., површине 20 ха 15а 09м², који се налази уз непокретности тужила уписаних у РГЗ СКН ... у Ин. број ... к.о. ..., парц. број .../..., потес ..., њива 1. класе површине 1ха 61а 07м² и њива 2. класе површине 15а 66м², те парцела број .../..., потес ..., њива 1. класе површине 1ха 03а 22м² и њива 2. класе површине 11а 86м², уклони сво израсло дрвеће, растиње, шибље и корове, те да га доведе у стање да исти не причињава штету на наведеним непокретностима тужила, као и да тужилама на име накнаде материјалне штете исплати износ од 178.442,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења 17.04.2019. године до исплате, а одбијен захтев за исплату законске затезне камате за период од 02.06.2018. године до 16.04.2019. године, док је преиначено решење о трошковима поступка садржано у првостепеној пресуди тако што је тужени обавезан да поред додуђених 93.684,00 динара, тужилама исплати још 181.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате. Обавезан је тужени да тужили

Јованки Плачков накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 12.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачење права (посебна ревизија).

Из наведеног произилази да су законом изричито прописани додатни, посебни услови под којима ревизијски суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку и онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. тог закона. Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије, искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се разматре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачење права.

У овој правној ствари правноснажном пресудом одлучено је о обавези туженог да уклони дрвеће, растиње, шибље и коров са некатегорисаног пута који се налази уз непокретности тужиља и доведе га у стање да коришћењем не причињава штету тужилама и обавези да тужилама накнади претрпљену материјалну штету, у чињенично-правној ситуацији да је парцела на којој се налази предметни некатегорисани пут уписана као својина Републике Србије, док је као корисник уписан Град Нови Сад са уделом 1/1, да је услед неодржавања некатегорисаног пута на истом израсло дрвеће, шибље и друго растиње, због чега тужиље на својим парцелама њивама које се налазе уз тај пут трпе штету (умањени принос), те је применом правног правила из параграфа 282. Српског грађанског законика, одредаба чланова 154., 155. и 156. Закона о облигационим односима и одредбе члана 20 став 1. тачка 12. Закона о локалној самоуправи, усвојен тужбени захтев уз оцену неоснованости приговора недостатка пасивне легитимације на страни туженог Града Новог Сада, јер је тужени дужан да обезбеди одржавање и заштиту некатегорисаног пута, а пропуст јавног предузећа у вршењу комуналне делатности не може искључити одговорност туженог. На другачији закључак не утиче позивање ревидента на Закон о путевима, имајући у виду члан 7. тог закона, као и да побијаном пресудом није одступљено од судске праксе по питању пасивне легитимације туженог Града.

Имајући у виду разлоге на којима су засноване пресуде нижестепених судова, као и наводе изнете у ревизији, по оцени Врховног суда у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. става 1. ЗПП.

Из наведених разлога, на основу члана 404. ЗПП Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбама члана 468. ставова 1. и 4. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, као и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2).

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради чинидбе и накнаде штете поднета је дана 13.11.2015. године. Вредност предмета спора је 178.442,00 динара и поступак је вођен по правилима о спору мале вредности.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија туженог није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић